



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XVI Non solu[m] ita fieri co[n]gruu[m] est, uerumetiam de facto Christus ecclesiae su[a]e pastoribus huiusmodi largitus est gratiam & potestatem, qua suo co[m]modus officio fungerentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS

¶ Non solū ita fieri cōgruū est, uerumetiam de facto Christus ecclesiæ suę pastoribus huiusmodi largitus est gratiam & potestatem, qua suo cōmodius officio fungerentur.

XVI

Iohan. 15.
I. Corin. I



Matth. 10.

Lucæ. 21.

Marci. 13

Lucæ. 9.

Marci. 6

Marci. 3.

Cōficiendi sacramenti auctoritas.

In cœna Christi cū duodecim solū fuit.

AN nō ex infima plebe Christus duodecim ap̃los elegit, homines ut ne quid aliud dicā rudes & indoctos, quos tamen ubi uelut duces gregi suo præficeret, maximis gratiæ dotibus insigniuit? Refert utiq; Matthæus datā illis fuisse potestātē aduersus immūdos spūs, ut eicerent eos & sanarent quēuis morbū & quēuis languorē. Refert & tantā eiisdē sapientiā fuisse donatā, ut nec esset opus præmeditari quid loquerent. Dabit (inquit) uobis in illa hora quid loquamini. Neq; em̃ uos estis ipsi loquētes, sed spūs patris uestri qui loquitur in uobis. Et q̃ hoc ipsum alijs postea cōpluribus contigisset, tamen ad ap̃los hæc tū peculiariter fuisse dicta, Matth. 10. satis apertū est. Similiter & Lucas narrat. Conuocatis (inquit) Iesus duodecim, dedit illis potestātē, & auctoritatē super omnia dæmonia, & ut morbos sanarent, & misit illos ut prædicarent regnū dei, & sanarent infirmos. Marcus autē refert, q̃ iisdē egressi prædicabāt resipiscentiā & dæmonia multa eiciebāt, & ungebant oleo multos ægros, & sanabant. An istud quæso fieri potuit, absq; donis gratiæ eximijs? Sed & duodecim illos, ut docet Marc⁹, ideo Christus instituit, ut essent secū. At quid hoc est aliud q̃ q̃ hi præ cæteris illi magis familiares essent & uiciniores, maioriq; cæteris præpollerent auctoritate. Hos insuper in suprema cœna conuiuas habuit, quibus & consecrandi corporis sui dedit potestātē. Sic em̃ cap. 22. Lucas scribit. Et quū iā esset tēpestiuū accubuit, ac duodecim ap̃stoli cū eo. Et ait illis. Desyderio desyderauī hoc pascha comedere uobiscū, antequā patiar, Mox q̃q; subdit Lucas. Et accepto pane quū gratias egisset, fregit ac dedit eis dicens. Hoc est corpus meū, quod pro uobis tradet, Hoc facite in mei recordationē. Ecce duodecim illis potestātē dedit cōficiendi corporis sui. Nā palā est ex eodē euangelio, plures conuiuas illic non fuisse, præter Christū & duodecim, quū satis constet unū poculū pluribus q̃ totidē

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth, XIII

conuiuis haudquaquam suffecisse. Atqui Iesus (ut illic tradit Lucas) accepto poculo dixit accubentibus. Accipite hoc, & diuidite inter uos. Præter hoc, eiusdem quoque diu antequam patere ligandi soluendiq; contulit auctoritatē, uti Matthæus memorat. Math. 16
 Neque alijs quam apostolis hæc fuisse datā Lutherus unquam ostendit. Sed & post resurrectionē suā Iohānes docet Christū in illos fuisse, sanctūq; contulisse spiritū, una cū facultate remittendi, retinendiq; peccata. Sic enim Iohan. cap. 20. scribit, dixisse ad illos Christū. Sicut misit me pater & ego mitto uos. Hæc cum dixisset, flauit in eos, & dicit eis, Accipite spiritū sanctū, Quorūcūq; remiseritis peccata, remittuntur eis, quorūcūq; retinueritis, retenta erunt. Nec est quod hic Lutherus cauillet, hæc omnibus christianis fuisse dicta, quā apertū sit nō omnes christianos esse missos. Dicta sunt autē illa uerba solis ipsis qui mittebant. Sicut misit me pater (inquit) & ego mitto uos.

¶ Sed & Lucas hanc rē dilucidā facit in ipsis primis actōrū uerbis dicens. Superiore quidē uolumine diximus Theophilē de omnibus quæ cœpit Iesus, tū facere, tū docere ad eū usque diē, quo postquam impetratus in hoc ipsum spiritū sanctū mandata dedisset aplis, quos delegerat, sursum assumptus est. Ex his uerbis apparet Christū non solū aplos delegisse, uerūetiā eiusdem peculiariter mandata dedisse, atque id postea eis in hoc ipsum (ut scilicet mandata facilius implerent) impartisset spiritū sanctū. Porro quæ fuerant ipsa mandata, Marcus aperit XVII
Act. primo
 dicens. Discubentibus illis undecim apparuit Iesus, & exprobrauit illis incredulitatē suā, & duriciē cordis, quod ipsi, qui se uiderissent resurrexisse nō credidissent, & dicebat eis. Ite in mundū uniuersum & prædicate euangelium omni creaturæ. Marc. 16
 Matthæus uero memorat eiusdem undecim a Christo fuisse dictum Matth. 28.
 Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris & filij & spūs sancti. Mandatū igitur illis undecim fuerat, ut irent per orbē & docerent atque baptizarent, idque in nomine patris & filij & spūs sancti. Quod si Lutherus qui nihil recipit, nisi quod in euangelio scriptū sit, hoc ipsum ex euangelio doceat cæteris fuisse mandatū, illi credemus. Sin uero nequeat, sed absque euangelio contendat a nobis debere suis uer-

Cōmento Lutheri non est standum.

D